

FORSIKRINGSMÆGLERFORENINGEN I DANMARK
TILSLUTTET BUREAU INTERNATIONAL DES PRODUCTEURS D'ASSURANCES ET DE RÉASSURANCES (BIPAR)

NOTAT

Vedr.: Artikel i Berlingske Tidende den 18. marts 2006 om Økonomi- og erhvervsministerens svar på spørgsmål 35 til Folketingets Erhvervsudvalg

Berlingske Tidende bragte lørdag den 18. ds. en større artikel, hvori koncerncheferne for hhv. Danica og PFA beskylder Økonomi- og erhvervsministeren for løftebrud i forbindelse med Ministerens svar på spørgsmål 35 vedrørende L52 om ændring af Lov om forsikringsformidling.

Kritikken fra Danica og PFA er skinger og har ingen substans. Selskaberne påstår i realiteten, at L52 ikke vil ændre noget i forhold til den nuværende situation, hvilket er direkte forkert og vildledende.

Med det fremsatte ændringsforslag og svaret på spørgsmål 35 fra Ministeren, er lovforslaget blevet målrettet, således at lovforslagets formål om øget uvildighed og gennemsigtighed ved forsikringsformidling opnås uden at skade konkurrencen og uden svækkelse af mobiliteten på forsikringsmarkedet. Hermed opnår kunden fuld gennemsigtighed for omkostningerne ved brug af mægler samtidig med, at kunden ikke - pga. den oprindeligt forudsatte låneordning - stavnsbindes til et pensionsselskab i 5-7 år, men gives mulighed for at skifte til et bedre/billigere selskab hvis et sådant tilbud dukker op.

PFA og Danica ønsker derimod at snige elementer ind i lovforslaget, som intet har med uvildighed og gennemsigtighed at gøre. De ønsker lovforslaget udformet så virksomheder, som benytter mægler, ikke opnår samme betingelser og priser som de virksomheder, der benytter pensionsselskabernes assurandører.

Lovindgrebet har til formål at styrke kundens sikkerhed for uvildighed ved brug af mægler, og derfor er det naturligt at indgrebet regulerer betalingen mellem forsikringsselskaberne og mæglerne. PFA og Danica ønsker derimod forslaget formuleret på en sådan måde, at man begrænser kundernes og pensionsselskabernes adgang til aftalefrihed, når kunden gør brug af mægler. PFA og Danica vil derfor skade de mæglerbetjente kunders mulighed for indgåelse af konkurrencedygtige aftaler med pensionsselskaberne.

Med baggrund i den meget kraftige kritik som Danica og PFA pludselig fremsætter mod Økonomi- og Erhvervsministerens ændringsforslag, vil det være naturligt at se på disse to selskabers motiver herfor.

Danica og PFA repræsenterer tilsammen en markedsandel på ca. 60 %. Derfor er der konstant angreb på de 2 selskabers porteføljer, der begge har vist sig sårbare overfor konkurrenternes tilbud til kunderne. Begge selskaber prøver at beskytte deres porteføljer. De har ikke noget ønske om mobilitet, og derfor var det dem, der i sin tid startede kampagnen mod forsikringsmæglerne, fordi netop mæglerne er i stand til at analysere produkter og priser og ligeledes er i stand til at rådgive om valg af selskab.

SEKRETARIAT:

FORSIKRINGSMÆGLERFORENINGEN I DANMARK

TILSLUTTET BUREAU INTERNATIONAL DES PRODUCTEURS D'ASSURANCES ET DE RÉASSURANCES (BIPAR)

Kritikken lyder hult – navnlig når man tænker på, at f.eks. Danica i sit svenske pensionsselskab arbejder efter den stik modsatte forretningsfilosofi og gladelig betaler meget store provisioner til de svenske forsikringsmæglere. Med her hænger det sikkert sammen med, at Danica i Sverige har en meget beskednen markedsandel, og at man derfor gerne ser øget mobilitet – direkte imod det, man ønsker på det danske marked, hvor Danica er dominerende.

Det, vi fra mægler side har anmodet om af hensyn til sikring af kundernes reelle valgmuligheder, er blot, at mæglerbetjente kunder ligestilles med assurandørbetjente kunder, og det er netop det Ministeren har imødekommet med sit svar på spørgsmål 35. Ministerens svar er en helt naturlig konsekvens af ændringsforslaget, hvor kunden er beslutningstager vedrørende mæglerens honorar, mens pensionsselskabet – for at opretholde lønmodtagernes skattefradrag - for mæglerbetjente ordninger, alene skal indregne honoraret i præmien og herefter videreformidle det til mægleren.

PFA og Danica som dominerende pensionsselskaber går derimod ind for den ordning, der var fastsat i det oprindelige lovforslag, og hvorefter de mæglerbetjente kunder var henvist til at optage lån i pensionsselskabet til betaling af mæglerens etableringsvederlag – helt i modsætning til assurandørbetjente kunder, som ikke ville have behov for låneoptagelse, fordi pensionsselskabet overfor denne kundegruppe betaler – og løbende afskriver – assurandørens provision. Danica og PFA går altså ind for forskelsbehandling af de 2 kundegrupper, selv om sådan forskelsbehandling ikke er tilladt efter det af Finanstilsynet fastsatte kontributionsprincip, der indebærer, at forskelsbehandling af kundegrupper kun må finde sted på basis af risikomæssige forskelle.

Danica og PFA vender simpelthen tingene på hovedet og undlader – naturligvis - i forbifarten at nævne, hvordan de selv fordeler etableringsudgifterne til deres assurandører/sælgere. I modsætning til mæglerne, der fra de fleste selskaber modtager 12 % i etableringsomkostninger, får en assurandør i Danica således 18 % i provision, hvortil kommer kontor, telefon, bil osv. Det er den uafskrevne del af etableringsvederlaget, en assurandørbetjent kunde efterlader til andre, herunder mæglerkunder, i tilfælde af skift af pensionsleverandør, men dette har de 2 store selskaber åbenbart ingen problemer med.

Det er derfor hykleri, når PFA og Danica påstår, at de ikke kan acceptere ordninger som gør det muligt for kunden at forlade en forsikringsordning før alle omkostninger til etableringen er afholdt, idet deres egne assurandørbetjente ordninger netop er indrettet på denne måde.

Det, som PFA og Danica ønsker, er forskelsbehandling for at beskytte deres nuværende dominerende markedsposition for pension og livsforsikringer – et synspunkt, der, tankevækkende nok, ikke deles af andre pensionsselskaber, som gerne ser forstærket konkurrence og øget mobilitet .

Tilbage står

- at** L52 indfører forbud mod provision, hvorved selskaberne fratages muligheden for at give en selvstændig betaling til mægleren uden om kunden,
- at** L52 kræver, at hele mæglerens vederlag skal aftales mellem kunden og mægleren,
- at** L52 dermed indebærer, at uanset hvor en pensionsordning placeres, vil mæglerens vederlag være det samme og

SEKRETARIAT:

Vester Farimagsgade 6, 4 - 1601 København V

Tlf. 33 18 16 69 - fax 33 14 16 40 - Bank: Forstædernes Bank, kto 5491 2750135

E-mail: fmf@fmf.dk - Homepage: www.fmf.dk

FORSIKRINGSMÆGLERFORENINGEN I DANMARK

TILSLUTTET BUREAU INTERNATIONAL DES PRODUCTEURS D'ASSURANCES ET DE RÉASSURANCES (BIPAR)

at L52 således har sikret, at forsikringsmægleren ikke har personlige økonomiske interesser at pleje, når han rådgiver kunden.

Ministerens forslag har løst den oprindelige problemstilling med et forbud mod up front provisioner direkte fra forsikringsselskaberne til mæglerne uden forudgående aftale med kunden og har desuden sikret åbenhed og gennemsigtighed. Det er derfor FMF's håb, at alle Folketingets partier vil gennemskue de sidste angreb fra Danica og PFA og dermed sikre, at Ministeren kan gennemføre et regelsæt, som ikke fører til unfair konkurrence.

Når de 2 selskaber siger, at lovforslaget efter Ministerens svar på spørgsmål 35 ikke løser noget som helst, må der være tale om deres egne problemer og ikke de oprindelige problemer i forhold til kunderne. Følger man synspunkterne fra PFA og Danica begrænser man reelt de mæglerbetjente kunder/virksomheders mulighed for at skifte til et bedre/billigere pensionsselskab, hvilket skader virksomhederne og lønmodtagernes adgang til de mest konkurrencedygtige forsikringsprodukter.

FMF håber med disse bemærkninger at have afdramatiseret den stort opsatte kritik af Økonomi- og erhvervsministerens besvarelse af spørgsmål 35.

19. marts 2006

Flemming Kosakewitsch

SEKRETARIAT:

Vester Farimagsgade 6, 4 - 1601 København V

Tlf. 33 18 16 69 - fax 33 14 16 40 - Bank: Forstædernes Bank, kto 5491 2750135

E-mail: fmf@fmf.dk - Homepage: www.fmf.dk